

מסורת הש"ס

- (א) [קדושין נ: גדרים סט: א; (ב) [שם] (א) קדושין נא. מנחות נד: תוספתא דמאי פ"ח ה"י, (ג) קדושין שם. בכורות ס: , (ד) [בבבא] (א) וזכירות אימא רבא], (ו) גס זה שם, (ז) קדושין נא. מנחות עא: , (ח) [בבבא] (א) אימא ר"י בן לוי, (ט) [ע"ב], (י) [מרומום פ"ד מ"ג], (י) [ויקרא סז, ט] רש"ל מומק זא,



הגהות הב"ח

- (א) גמ' בהמה דליתיה לתאלין וליתיה בזה אימא, (ב) ואמר רבה יאלי: (ג) תוס' ד"ה שאני וכו' שאם אמר סאה אחת זה כל חצי חטה ורחה היא מעשר ואח"כ אמר: (ג) ד"ה עשירי וכו' ויחלל במעוה:



גליון הש"ס

רש"י ד"ה והרי מעשר בהמה ב' חזה ושוב וסביבה. ע"י בשגור המלך פ"ג הלכה יג מהל' מעשה קרבנות:



מוסף רש"י

המרבח במעשרות. המפריש אחד מחמשה, שנהא חרבעה לחולין בלז וזי ומדד חמשיה למעשר (קדושין נא. ובבב"ז מנחות טד:), ומעשרותיו מקולקלין. דעלב ומעשר מעורבין כי בזה, שבהי טול טעל בזה, ושמהא חרבעה לחולין לא היה לו לטול מן הכרז למעשר אלף מלי מדה חמשתית וכל המפרש מדה שלמה וסא מעשר חל טעל עילוי אלף כפי חשבון ומנאל השאר טעל ואסור לכל אדם עד שתקנה (שם וסא), לימא כל שאניו בזה אחר זה. סא אימא דכל שאניו בזה אחר זה אינו בבת אחת כלל, אמאי פירוחי מתוקנין ולמה חל שם מעשר אפילו לפי חשבון, הרי אינו בזה אחר זה, שאם הפרש פעם אחת וחזר והפריש לא היה שם מעשר חל על האחרון (קדושין נא), דאי אמר תקדשו פלגא פלגא דחייטא קדשו. הלכך כשהפרש בבת אחת יומר מעשיו, יז לו למעשר לחל על כל חטה וחסה לפי חשבון ויחלל למימד דתפשו טוליה לפי חשבון. מעשר בהמה דליתיה לחצאי. כשנתה תשעה חטי יטול להוציא שנים ולומר חט כל אחד יאמ מעשר ויקרב לתאלין, וילמא נמי בזה אחר זה, אחד שקרב לעשירי ישאר וחזר וקרב לאחד עשר עשירי אינו קדוש (שם), עשירי ואחד עשר מעורבין בזה. אחד ממן מעשר גמור אלף אינו ידוע אחר הן, והשני שם שלמים עליו, כיון אחד עשר שקרב עשירי אחר שטעה וקרב לעשירי תשעי, דקי"ל שהוא שלמים כדלקמן, האי הוי נמי שלמים, שהרי אחד עשר אלף חטא עשירי קריאת תשעי נקרא עשירי, והרי הן מעורבין ביחד עד שתתקנה ויניח בשם חולין ואחר כל מקום שכן שלמים יהא מחולל עד בהמה ו זיקרב

מאי טעמא דרב. בשלמא לשמואל ללישנא קמא מיסתבאר מילתיה

דמכל מקום קנה שציתה תחת האילן אבל אין לנו יודעין איוז ד' אמות קנה הלכך ידו על התחתונה ומפסיד מארבע' אלפים כשיעור תחתיו של אילן צא למדוד מכאן מודדין לו מכאן: משום דלא סיים אהריה.

וכיון דלא סיים לא קני ליה מידי: כל שאינו בזה אחר זה אפילו בבת אחת אינו. דכיון דאם סיים ד' לפומיו אינו יכול לחזור בו לצרור ד' דרומיות להיות לו שציתה כאן וכאן כי אחר נמי כולוה כחדא כגון הכל דלאמר שציתתי תחתיו לא אמרינן ליקנו: **ארבע מינייהו מגו חמני**. להכי נקט מגו חמני דלקנאשׁ מוקמינן צאלין שיש תחתיו ח' אמות: המרבה במעשרות. אחד מחמס או מח': פירושו. שסילק לזד אחר חולין מתוקנין הן אבל המעשרות שנותן ללוי מקולקלין הן שהרי טעל מעורב בזה כשנתן קצ השמיני לא חל שם המעשר אלא על הראוי למעשר והשאר טעל הוא דמעשר בהדיא אמר רחמנא שיעור אחד מעשרה ולא דמי לתרומה שניתלת בעין יפה ובעין רעה וצביוניות' בהתרומה לא כתיב זה שיעור: אמאי. פירוחי מתוקנין: יומא כל שאניו בזה אחר זה. דאלו הוה מפריש מעשר כהלכתו והדר שקל מו וקרייה עליה שם מעשר על חולין שניתקנו כבר לא חייל עליה שם מעשר והשתא נמי כי אפריש האי טופיינא עם מעשר לא ליחול שם מעשר אפילו על הראוי למעשר כי היכי דלאמר גבי שציתה דלא קני ארבע מינייהו מגו חמני כי לא אמר ארבע דהדיא: שאני מעשר. דלהכי פירוחי מתוקנין דעל כל גרגר וגרגר שזו חל השם עליו לפי חשבון הראוי למעשר כגון הפריש אחד מחמשה קדש כל גרגר חטיו אבל גבי שציתה ליכא למימר דשייכא בכל תחתיו של אילן דארבע אמות כהדדי בעינן: דאי אמר קדוש פלגא פלגא

דחייטא קדש. והאי קיון דלפריש כפלים וקרא עליה שם מעשר כמאן דלאמר תיקדוש כל חייטא לפלגא: והרי מעשר בהמה דליתיה לחאלין. דאי אמר חצי טלה זה חולין והחצי מעשר לא אמר כלום ליקדש לחאלין דכל אשר יעבור תחת השבט העשירי יהיה קדש' אמר רחמנא' (יהיה כולו קדוש לשם מעשר) וליתיה נמי בזה אחר זה שאם קרב לעשירי עשירי ולאחד עשר עשירי אינו קדוש וכי קרב לשנים עשירי בבת אחת אמרינן דחד מינייהו מעשר גמור דלאמר רבה עשירי ואחד עשר מעורבין זה בזה דחד מינייהו מעשר ואידך הוי אחד עשר שקרא עשירי ואילו היה ידע בזה כגון שטעה וקרב לעשירי תשעי ולאחד עשר עשירי קיימא לן דעשירי מעשר ואחד עשר קרב שלמים ומה צין שלמים למעשר שהשלמים טעונין סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק ונפדין בזמון ותמורתן קריבה מה שאין כן במעשר והשתא דקראן בבת אחת ולא ידע הי עשירי גמור והי אחד עשר שנקרא עשירי בעו תרוייהו תנופת * חזה ושוק וסמיכה ולכי אומר דאינו מבצר על התנופה ועל הסמיכה דלא ליהוי צרכה לצטלה ונסכים יציא נסכי קרבן אחד זה תנאי ויאמר אם זה שלמים יהיו על זה ואם לאו יהיו על כפרו. אלמא מדחל שם מעשר אחד מינייהו שמע מינה אע"ג דלא קדיש אחד עשר אם קרב לעשירי עשירי דהוי עשירי וקרב אס טעה בעשירי ואחד עשר עשירי קדוש אחד עשר משום קריאת השם וקרב שלמים דתנן כו' ובפרק בתרא דבכורות ילפינן מקראי הלכך כי קראן כחדא לא מעכב י"א על העשירי מלחול עליו שם גמור דהא י"א גופיה וזמנין דקדוש בקריאת שם מעשר כגון היכא דקרייה לעשירי שלפניו תשעי והא דרבה בפרק בתרא דבכורות: והרי מודה. דלחמי תודה מ' חלות כדלאמר בזמנחות (דף עז:): **דליתא בטעוה**. אם הפריש לחמי מודמו וטעה וסבור שלא הפריש וחזר וקרב שם על מ' חלות אחרות לא קדשי דהא טעה ותנן הקדש טעות אינו הקדש בזמנסת נזיר (דף לא). וליתיה נמי בזה אחר זה שאם הפריש מ' לתודמו ושחט הזבח עליהן וחזר והפריש לה מ' אחרות לא קדשי וכי שטעה על שמונים בבת אחת אמר חזקיה קדשי מ' מתוך שמונים. שחטת תפודה שלחם כדמתיא במנחות (דף עח:): קרבנו על זבח ויקרא זן מלמד שאין הלחם קדוש אלא על הצניחה: יקדשו ארבעים. הא מ' קאלמר. וגבי שציתה נמי הא אמרין דמיא אמר לקנו לי ארבע מתוך חמני קני: **לאחריות קא מכיזין**. שאם יאבדו או יטמאו חזיין יפטור בחזיין והוה ליה כאומר יקדשו ארבעים מתוך שמונים:

וז שלמים והשני כאלפין לבעלים, ששנים ספק מעשר ומעשר בהמה נחלל בזמנו לבעלים, והא הכא דלזי בזה אחר זה, דאלו קרב לעשירי עשירי לא קדש אחד עשר כלל, וכי קראיה בהדדי חשיב חד מינייהו מעשר לפטור את התשעה (שם), שאני מעשר בהמה דליתיה בזה אחר זה בטעות. אם טעה מלקרות העשירי בשמו הוי מעשר, דתנן קרב לתשעי עשירי ולעשירי תשעי ולאחד עשר שבה אחיו או זה קדש עשירי, תשעת מקדושין, וסוף המנהג תשעי נחלל בזמנו ולעשירי מעשר ואחד עשר קרב שלמים, וילף לא מקראי, הלכך כי היכי דחל שמו על שטעות חל נמי כי נפיק אחד עשר כדמיה ולא הפסיד העשירי את שמו כדן (שם), והרי תורה. לחמי תודה, דליתיה בטעות. שאם שחט תודה על ארבעים חלות ונתכין לשחורות ומנאלו לזנות, שאין אומן שזדענה, לא קדשו, דתנן (טור לא). הקדש טעות ב"ש אומרים הקדש וכו"א אומרים אינו הקדש, וליתיה בזה אחר זה. אם שחט על ארבעים חלות וחזר ואמר על ארבעים אחרות יקדשו גם אלו עם אלו, לא קדשו, שהתורה טעויה ארבעים חלות כדאמרין במנחות (עא). וזמנתו הזבח מקדשתן קדושת הנוף כדאמרין הסם (עא): קרבנו על זבח מלמד שאין הלחם קדוש אלא צניחה, דהאי קרבנו בלחם משעת, דמכיי על חלות לחם מתוך יקריב קרבנו וגו' (קדושין שם), שנשחטה על שמונים חלות. הביא אלנה מדרש פלגי דלאמר כל שאינו בזה אחר זה אינו בבת אחת, ומקשה לה מדחזקיה שהיה רבו של ר' יוחנן דלא מקראי, אלא כדמין שיקדשו אלף ארבעים ואת השאר הביא לאחריות שאם יאבדו או יטמאו חט יאנו חלו מתמיין (שם), לא יקדשו ארבעים. כלומר לא נתכוון שיקדשו ארבעים בלל (שם), דלא קדשו. כדכיה דכל שאינו בזה אחר זה אינו בבת אחת (שם), באתמא. ששטת סמס והלך לו (שם). לאחריות קא מכיזין. ולא היה בלזו אלף על ארבעים (שם),

מי שהוציאווה פרק רביעי עירובין

ג.

כל שאינו בזה אחר זה אפילו בבת אחת אינו. ואומר ר"י דלא דמי לתמורת עולה ושלמים אע"ג דליתא בזה אחר זה איתא בבת אחת כדאיתא בציבד מערימין (תמורה כה:): ובפרק שני דזבחים (דף ל:). דהתם אפשר להתקיים שניהן כדלאמר התם דתרעה עד שתסתאב ותמכר ויציא דדמי חזיה עולה ודדמי חזיה שלמים אבל הכא לא קנו כל ח' אמות והי מינייהו מייתית דאי קני הני ד' לא קני הני ד' ובמקדש אשה וצמה אי תפסי קדושין בזה לא תפסי בזה וכן כל הני דמיימי בסמוך ובפרק ג' דקדושין (דף נא).

וכן קיים ליכי ומופר ליכי בנדרים (דף סט). ועוד פי' ר"י טעם אחר ולא נתיישב לפירושו היהא דנדרים: **שאני מעשר דאיתיה לחצאין דאי אמר תיקדשו פלגא פלגא דחייטא** קדשה. דפריש בקונטרס שהמעשר על כל גרגיר שזו חל השם לפי חשבון הראוי למעשר כגון הפריש אחד מחמשה קדש כל גרגיר חטיו אבל גבי שציתה ליכא למימר הכי דהא ארבע אמות כי הדדי בעינן ומיחו קשה הא דפריך והא מעשר בהמה דליתיה לחאלין כי איתיה נמי לחאלין תיקשי ליה אמאי עשירי ואחד עשר מעורבין זה בזה כי מוטעם חאלין לא היה ראוי להיות מעשר רק חצי של כל אחד ואחד כמו במעשר דגן כדפריש הקונטרס וי"ל נהי דליתיה לחאלין הוה קשאי ליה קשוא אחרימי מכל מקום הך פירכא דפריך אמאי שנין קדושין כל עיקר לא הוי מצי לאקשוי ולר"י נראה לפרש הכי שני מעשר דליתיה לחאלין פירוש מהם אחר זה שאם אמר סאה אחת (ז) מהם מעשר כל חצי חטה וחסה ואחר כך אמר גם כן בסאה האחרת חל מעשר בשתייהן כמקלמא וכיון דליתא לחאלין בזה אחר זה גם בבת אחת ישנה להיות חל מעשר על סאה אחת והאחרת מהיה טעל: **ואמר רבה יצאו שנים בעשירי בו**. וא"ת דלמא התם היינו טעמא משום דאי אפשר לזמנאס והאחד יאא תחילה ואפילו בלא קריאת שם הוא הקדוש כדלאמר בפרק בתרא דבכורות (דף ס:): עשירי מאליו הוא קדוש וי"ל דע"כ סבר רבה דאפשר לזמנאס שילאו שניהם בבת אחת דאי אי אפשר לזמנאס והאחד יאא תחילה אם כן הוה ליה למימר עשירי וחולין מעורבין זה בזה דאפילו יאא עשירי בשתיקה ואחר כך יאא אחד עשר וקרא לו עשירי אין אחד עשר קדוש כלל דהא לא נעקר שם עשירי ממנו ועוד י"ל דאפילו סבר אי אפשר לזמנאס כיון דאין יכול להכיר איזה יאא קודם לחברו ונתכוון לקרות שניהם עשירי קדשו תרוייהו ולא דמי לקרב לעשירי עשירי ולאחד עשר עשירי והכא מנתרא פריך דאינו קדוש אלא מחמת דבורו והראשון נראה לי עיקר: **עשירי ואחד עשר מעורבין זה בזה**. הגיה רש"י בפירוש כחז ידו דשניהם ירעו לפי שאין מתן דמיהם שזה שהשלמים טעונין ד' מנתות ומעשר מתנה אחת הלכך ירעו ויחלל (ז) מעות דדמי היפה שבהן ויאמר כל מקום שהם שלמים יהא מחולל על דמים האלו ויאכל שניהם בזמון מעשר: ומר

ומשום דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין נדוקמה בזה אחר זה, ואיתנהו בבת אחת, כדרבא דאמר עשירי מעורבין זה בזה. ושנינן מעשר בהמה שני דמשכחת לה בזה אחר זה בטעות, דתנן קרא לתשעי עשירי בו. ואקשינן תוב והרי תורה דליתיה בטעות ולא בזה אחר זה. ואיתמר תורה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך פ'. ופריך רבא הא איתמר עלה א"ר יוצא הכל מדרים היכא ד' קדשו מ' מתוך פ' דקדשי, כי היכי דאמינא אנא היכא דאמר ליקנו לי ד' אמות מהני ח' דקיני. ופריך רבא ואוקמה לטעי' ומוסר דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין נדוקמה בזה אחר זה, ואיתנהו בבת אחת, כדרבא דאמר עשירי מעורבין זה בזה. ושנינן מעשר בהמה שני דמשכחת לה בזה אחר זה בטעות, דתנן קרא לתשעי עשירי בו. ואקשינן תוב והרי תורה דליתיה בטעות ולא בזה אחר זה. ואיתמר תורה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך פ'. ופריך רבא הא איתמר עלה א"ר יוצא הכל מדרים היכא ד' קדשו מ' מתוך פ' דקדשי, כי היכי דאמינא אנא היכא דאמר ליקנו לי ד' אמות מהני ח' דקיני. ופריך רבא ואוקמה לטעי' ומוסר דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין נדוקמה בזה אחר זה, ואיתנהו בבת אחת, כדרבא דאמר עשירי מעורבין זה בזה. ושנינן מעשר בהמה שני דמשכחת לה בזה אחר זה בטעות, דתנן קרא לתשעי עשירי בו. ואקשינן תוב והרי תורה דליתיה בטעות ולא בזה אחר זה. ואיתמר תורה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך פ'. ופריך רבא הא איתמר עלה א"ר יוצא הכל מדרים היכא ד' קדשו מ' מתוך פ' דקדשי, כי היכי דאמינא אנא היכא דאמר ליקנו לי ד' אמות מהני ח' דקיני. ופריך רבא ואוקמה לטעי' ומוסר דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין נדוקמה בזה אחר זה, ואיתנהו בבת אחת, כדרבא דאמר עשירי מעורבין זה בזה. ושנינן מעשר בהמה שני דמשכחת לה בזה אחר זה בטעות, דתנן קרא לתשעי עשירי בו. ואקשינן תוב והרי תורה דליתיה בטעות ולא בזה אחר זה. ואיתמר תורה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך פ'. ופריך רבא הא איתמר עלה א"ר יוצא הכל מדרים היכא ד' קדשו מ' מתוך פ' דקדשי, כי היכי דאמינא אנא היכא דאמר ליקנו לי ד' אמות מהני ח' דקיני. ופריך רבא ואוקמה לטעי' ומוסר דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין נדוקמה בזה אחר זה, ואיתנהו בבת אחת, כדרבא דאמר עשירי מעורבין זה בזה. ושנינן מעשר בהמה שני דמשכחת לה בזה אחר זה בטעות, דתנן קרא לתשעי עשירי בו. ואקשינן תוב והרי תורה דליתיה בטעות ולא בזה אחר זה. ואיתמר תורה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך פ'. ופריך רבא הא איתמר עלה א"ר יוצא הכל מדרים היכא ד' קדשו מ' מתוך פ' דקדשי, כי היכי דאמינא אנא היכא דאמר ליקנו לי ד' אמות מהני ח' דקיני. ופריך רבא ואוקמה לטעי' ומוסר דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין נדוקמה בזה אחר זה, ואיתנהו בבת אחת, כדרבא דאמר עשירי מעורבין זה בזה. ושנינן מעשר בהמה שני דמשכחת לה בזה אחר זה בטעות, דתנן קרא לתשעי עשירי בו. ואקשינן תוב והרי תורה דליתיה בטעות ולא בזה אחר זה. ואיתמר תורה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך פ'. ופריך רבא הא איתמר עלה א"ר יוצא הכל מדרים היכא ד' קדשו מ' מתוך פ' דקדשי, כי היכי דאמינא אנא היכא דאמר ליקנו לי ד' אמות מהני ח' דקיני. ופריך רבא ואוקמה לטעי' ומוסר דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין נדוקמה בזה אחר זה, ואיתנהו בבת אחת, כדרבא דאמר עשירי מעורבין זה בזה. ושנינן מעשר בהמה שני דמשכחת לה בזה אחר זה בטעות, דתנן קרא לתשעי עשירי בו. ואקשינן תוב והרי תורה דליתיה בטעות ולא בזה אחר זה. ואיתמר תורה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך פ'. ופריך רבא הא איתמר עלה א"ר יוצא הכל מדרים היכא ד' קדשו מ' מתוך פ' דקדשי, כי היכי דאמינא אנא היכא דאמר ליקנו לי ד' אמות מהני ח' דקיני. ופריך רבא ואוקמה לטעי' ומוסר דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין נדוקמה בזה אחר זה, ואיתנהו בבת אחת, כדרבא דאמר עשירי מעורבין זה בזה. ושנינן מעשר בהמה שני דמשכחת לה בזה אחר זה בטעות, דתנן קרא לתשעי עשירי בו. ואקשינן תוב והרי תורה דליתיה בטעות ולא בזה אחר זה. ואיתמר תורה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך פ'. ופריך רבא הא איתמר עלה א"ר יוצא הכל מדרים היכא ד' קדשו מ' מתוך פ' דקדשי, כי היכי דאמינא אנא היכא דאמר ליקנו לי ד' אמות מהני ח' דקיני. ופריך רבא ואוקמה לטעי' ומוסר דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין נדוקמה בזה אחר זה, ואיתנהו בבת אחת, כדרבא דאמר עשירי מעורבין זה בזה. ושנינן מעשר בהמה שני דמשכחת לה בזה אחר זה בטעות, דתנן קרא לתשעי עשירי בו. ואקשינן תוב והרי תורה דליתיה בטעות ולא בזה אחר זה. ואיתמר תורה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך פ'. ופריך רבא הא איתמר עלה א"ר יוצא הכל מדרים היכא ד' קדשו מ' מתוך פ' דקדשי, כי היכי דאמינא אנא היכא דאמר ליקנו לי ד' אמות מהני ח' דקיני. ופריך רבא ואוקמה לטעי' ומוסר דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין נדוקמה בזה אחר זה, ואיתנהו בבת אחת, כדרבא דאמר עשירי מעורבין זה בזה. ושנינן מעשר בהמה שני דמשכחת לה בזה אחר זה בטעות, דתנן קרא לתשעי עשירי בו. ואקשינן תוב והרי תורה דליתיה בטעות ולא בזה אחר זה. ואיתמר תורה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך פ'. ופריך רבא הא איתמר עלה א"ר יוצא הכל מדרים היכא ד' קדשו מ' מתוך פ' דקדשי, כי היכי דאמינא אנא היכא דאמר ליקנו לי ד' אמות מהני ח' דקיני. ופריך רבא ואוקמה לטעי' ומוסר דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין נדוקמה בזה אחר זה, ואיתנהו בבת אחת, כדרבא דאמר עשירי מעורבין זה בזה. ושנינן מעשר בהמה שני דמשכחת לה בזה אחר זה בטעות, דתנן קרא לתשעי עשירי בו. ואקשינן תוב והרי תורה דליתיה בטעות ולא בזה אחר זה. ואיתמר תורה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך פ'. ופריך רבא הא איתמר עלה א"ר יוצא הכל מדרים היכא ד' קדשו מ' מתוך פ' דקדשי, כי היכי דאמינא אנא היכא דאמר ליקנו לי ד' אמות מהני ח' דקיני. ופריך רבא ואוקמה לטעי' ומוסר דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין נדוקמה בזה אחר זה, ואיתנהו בבת אחת, כדרבא דאמר עשירי מעורבין זה בזה. ושנינן מעשר בהמה שני דמשכחת לה בזה אחר זה בטעות, דתנן קרא לתשעי עשירי בו. ואקשינן תוב והרי תורה דליתיה בטעות ולא בזה אחר זה. ואיתמר תורה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך פ'. ופריך רבא הא איתמר עלה א"ר יוצא הכל מדרים היכא ד' קדשו מ' מתוך פ' דקדשי, כי היכי דאמינא אנא היכא דאמר ליקנו לי ד' אמות מהני ח' דקיני. ופריך רבא ואוקמה לטעי' ומוסר דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין נדוקמה בזה אחר זה, ואיתנהו בבת אחת, כדרבא דאמר עשירי מעורבין זה בזה. ושנינן מעשר בהמה שני דמשכחת לה בזה אחר זה בטעות, דתנן קרא לתשעי עשירי בו. ואקשינן תוב והרי תורה דליתיה בטעות ולא בזה אחר זה. ואיתמר תורה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך פ'. ופריך רבא הא איתמר עלה א"ר יוצא הכל מדרים היכא ד' קדשו מ' מתוך פ' דקדשי, כי היכי דאמינא אנא היכא דאמר ליקנו לי ד' אמות מהני ח' דקיני. ופריך רבא ואוקמה לטעי' ומוסר דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין נדוקמה בזה אחר זה, ואיתנהו בבת אחת, כדרבא דאמר עשירי מעורבין זה בזה. ושנינן מעשר בהמה שני דמשכחת לה בזה אחר זה בטעות, דתנן קרא לתשעי עשירי בו. ואקשינן תוב והרי תורה דליתיה בטעות ולא בזה אחר זה. ואיתמר תורה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך פ'. ופריך רבא הא איתמר עלה א"ר יוצא הכל מדרים היכא ד' קדשו מ' מתוך פ' דקדשי, כי היכי דאמינא אנא היכא דאמר ליקנו לי ד' אמות מהני ח' דקיני. ופריך רבא ואוקמה לטעי' ומוסר דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין נדוקמה בזה אחר זה, ואיתנהו בבת אחת, כדרבא דאמר עשירי מעורבין זה בזה. ושנינן מעשר בהמה שני דמשכחת לה בזה אחר זה בטעות, דתנן קרא לתשעי עשירי בו. ואקשינן תוב והרי תורה דליתיה בטעות ולא בזה אחר זה. ואיתמר תורה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך פ'. ופריך רבא הא איתמר עלה א"ר יוצא הכל מדרים היכא ד' קדשו מ' מתוך פ' דקדשי, כי היכי דאמינא אנא היכא דאמר ליקנו לי ד' אמות מהני ח' דקיני. ופריך רבא ואוקמה לטעי' ומוסר דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין נדוקמה בזה אחר זה, ואיתנהו בבת אחת, כדרבא דאמר עשירי מעורבין זה בזה. ושנינן מעשר בהמה שני דמשכחת לה בזה אחר זה בטעות, דתנן קרא לתשעי עשירי בו. ואקשינן תוב והרי תורה דליתיה בטעות ולא בזה אחר זה. ואיתמר תורה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך פ'. ופריך רבא הא איתמר עלה א"ר יוצא הכל מדרים היכא ד' קדשו מ' מתוך פ' דקדשי, כי היכי דאמינא אנא היכא דאמר ליקנו לי ד' אמות מהני ח' דקיני. ופריך רבא ואוקמה לטעי' ומוסר דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין נדוקמה בזה אחר זה, ואיתנהו בבת אחת, כדרבא דאמר עשירי מעורבין זה בזה. ושנינן מעשר בהמה שני דמשכחת לה בזה אחר זה בטעות, דתנן קרא לתשעי עשירי בו. ואקשינן תוב והרי תורה דליתיה בטעות ולא בזה אחר זה. ואיתמר תורה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך פ'. ופריך רבא הא איתמר עלה א"ר יוצא הכל מדרים היכא ד' קדשו מ' מתוך פ' דקדשי, כי היכי דאמינא אנא היכא דאמר ליקנו לי ד' אמות מהני ח' דקיני. ופריך רבא ואוקמה לטעי' ומוסר דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין נדוקמה בזה אחר זה, ואיתנהו בבת אחת, כדרבא דאמר עשירי מעורבין זה בזה. ושנינן מעשר בהמה שני דמשכחת לה בזה אחר זה בטעות, דתנן קרא לתשעי עשירי בו. ואקשינן תוב והרי תורה דליתיה בטעות ולא בזה אחר זה. ואיתמר תורה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך פ'. ופריך רבא הא איתמר עלה א"ר יוצא הכל מדרים היכא ד' קדשו מ' מתוך פ' דקדשי, כי היכי דאמינא אנא היכא דאמר ליקנו לי ד' אמות מהני ח' דקיני. ופריך רבא ואוקמה לטעי' ומוסר דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין נדוקמה בזה אחר זה, ואיתנהו בבת אחת, כדרבא דאמר עשירי מעורבין זה בזה. ושנינן מעשר בהמה שני דמשכחת לה בזה אחר זה בטעות, דתנן קרא לתשעי עשירי בו. ואקשינן תוב והרי תורה דליתיה בטעות ולא בזה אחר זה. ואיתמר תורה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך פ'. ופריך רבא הא איתמר עלה א"ר יוצא הכל מדרים היכא ד' קדשו מ' מתוך פ' דקדשי, כי היכי דאמינא אנא היכא דאמר ליקנו לי ד' אמות מהני ח' דקיני. ופריך רבא ואוקמה לטעי' ומוסר דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין נדוקמה בזה אחר זה, ואיתנהו בבת אחת, כדרבא דאמר עשירי מעורבין זה בזה. ושנינן מעשר בהמה שני דמשכחת לה בזה אחר זה בטעות, דתנן קרא לתשעי עשירי בו. ואקשינן תוב והרי תורה דליתיה בטעות ולא בזה אחר זה. ואיתמר תורה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך פ'. ופריך רבא הא איתמר עלה א"ר יוצא הכל מדרים היכא ד' קדשו מ' מתוך פ' דקדשי, כי היכי דאמינא אנא היכא דאמר ליקנו לי ד' אמות מהני ח' דקיני. ופריך רבא ואוקמה לטעי' ומוסר דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין נדוקמה בזה אחר זה, ואיתנהו בבת אחת, כדרבא דאמר עשירי מעורבין זה בזה. ושנינן מעשר בהמה שני דמשכחת לה בזה אחר זה בטעות, דתנן קרא לתשעי עשירי בו. ואקשינן תוב והרי תורה דליתיה בטעות ולא בזה אחר זה. ואיתמר תורה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך פ'. ופריך רבא הא איתמר עלה א"ר יוצא הכל מדרים היכא ד' קדשו מ' מתוך פ' דקדשי, כי היכי דאמינא אנא היכא דאמר ליקנו לי ד' אמות מהני ח' דקיני. ופריך רבא ואוקמה לטעי' ומוסר דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין נדוקמה בזה אחר זה, ואיתנהו בבת אחת, כדרבא דאמר עשירי מעורבין זה בזה. ושנינן מעשר בהמה שני דמשכחת לה בזה אחר זה בטעות, דתנן קרא לתשעי עשירי בו. ואקשינן תוב והרי תורה דליתיה בטעות ולא בזה אחר זה. ואיתמר תורה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך פ'. ופריך רבא הא איתמר עלה א"ר יוצא הכל מדרים היכא ד' קדשו מ' מתוך פ' דקדשי, כי היכי דאמינא אנא היכא דאמר ליקנו לי ד' אמות מהני ח' דקיני. ופריך רבא ואוקמה לטעי' ומוסר דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין נדוקמה בזה אחר זה, ואיתנהו בבת אחת, כדרבא דאמר עשירי מעורבין זה בזה. ושנינן מעשר בהמה שני דמשכחת לה בזה אחר זה בטעות, דתנן קרא לתשעי עשירי בו. ואקשינן תוב והרי תורה דליתיה בטעות ולא בזה אחר זה. ואיתמר תורה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך פ'. ופריך רבא הא איתמר עלה א"ר יוצא הכל מדרים היכא ד' קדשו מ' מתוך פ' דקדשי, כי היכי דאמינא אנא היכא דאמר ליקנו לי ד' אמות מהני ח' דקיני. ופריך רבא ואוקמה לטעי' ומוסר דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין נדוקמה בזה אחר זה, ואיתנהו בבת אחת, כדרבא דאמר עשירי מעורבין זה בזה. ושנינן מעשר בהמה שני דמשכחת לה בזה אחר זה בטעות, דתנן קרא לתשעי עשירי בו. ואקשינן תוב והרי תורה דליתיה בטעות ולא בזה אחר זה. ואיתמר תורה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך פ'. ופריך רבא הא איתמר עלה א"ר יוצא הכל מדרים היכא ד' קדשו מ' מתוך פ' דקדשי, כי היכי דאמינא אנא היכא דאמר ליקנו לי ד' אמות מהני ח' דקיני. ופריך רבא ואוקמה לטעי' ומוסר דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין נדוקמה בזה אחר זה, ואיתנהו בבת אחת, כדרבא דאמר עשירי מעורבין זה בזה. ושנינן מעשר בהמה שני דמשכחת לה בזה אחר זה בטעות, דתנן קרא לתשעי עשירי בו. ואקשינן תוב והרי תורה דליתיה בטעות ולא בזה אחר זה. ואיתמר תורה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך פ'. ופריך רבא הא איתמר עלה א"ר יוצא הכל מדרים היכא ד' קדשו מ' מתוך פ' דקדשי, כי היכי דאמינא אנא היכא דאמר ליקנו לי ד' אמות מהני ח' דקיני. ופריך רבא ואוקמה לטעי' ומוסר דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין נדוקמה בזה אחר זה, ואיתנהו בבת אחת, כדרבא דאמר עשירי מעורבין זה בזה. ושנינן מעשר בהמה שני דמשכחת לה בזה אחר זה בטעות, דתנן קרא לתשעי עשירי בו. ואקשינן תוב והרי תורה דליתיה בטעות ולא בזה אחר זה. ואיתמר תורה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך פ'. ופריך רבא הא איתמר עלה א"ר יוצא הכל מדרים היכא ד' קדשו מ' מתוך פ' דקדשי, כי היכי דאמינא אנא היכא דאמר ליקנו לי ד' אמות מהני ח' דקיני. ופריך רבא ואוקמה לטעי' ומוסר דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין נדוקמה